

Oláh András

a legmélyebb csönd felé

terheinktől szabadulva
zuhanunk

– elgázolt csillagok –

mélyből a mélybe

*

mindegy már hogy öklöd

ütésre vagy imára

kulcsolod

peregnek a kialakult

percek

s ha meghalunk

mélyebb lesz

a csönd

mint Isten hallgatása